

๑๓๐๘

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กันยายน ๒๔๙๗

พระราชบัญญัติ

เหรียญราชการชายแดน

พ.ศ. ๒๔๙๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กันยายน ๒๔๕๗

โดยที่ทหาร ตำรวจ ข้าราชการ และผู้กระทำความผิดอย่าง
ทหาร หรือ ตำรวจ ได้ปฏิบัติราชการชายแดนด้วยความลำบาก
ตรากตรำ เพื่อรักษาไว้ซึ่งบูรณภาพแห่งราชอาณาจักร สมควร
ที่จะให้มีเหรียญราชการชายแดนเพื่อพระราชทานแก่บุคคลดัง
กล่าว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เหรียญราชการชายแดน พ.ศ. ๒๔๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้มีเหรียญเพื่อพระราชทานแก่ผู้ที่ได้ปฏิบัติ
ราชการชายแดนเป็นพิเศษเกี่ยวกับการป้องกันราชอาณาจักรชั้น
อีกชนิดหนึ่ง เรียกว่า “เหรียญราชการชายแดน” อักษร
ย่อ ช.ด.

มาตรา ๔ เหรียญราชการชายแดนนี้มีลักษณะเป็นเหรียญ
กลม ทำด้วยโลหะสีทอง ด้านหน้ามีพระบรมรูปสมเด็จพระ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กันยายน ๒๔๘๗

พระนเรศวรมหาราชกำลังทรงกระทำยุทธหัตถีกับราชศัตรู ด้าน
 หลังมีอักษรจารึกว่า “เราปฏิบัติหน้าที่เพื่อเกียรติศักดิ์ไทย”
 ตัวเหรียญห้อยกับแพรแถบสีม่วง กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มีรู
 สี่ข้างใกล้ขอบทั้งสองข้าง ข้างบนมีเข็มโลหะรูปคทาจอมพล
 จารึกอักษรว่า “ราชการชายแดน”

มาตรา ๕ เหรียญราชการชายแดนนี้จะพระราชทานแก่
 ทหาร ตำรวจ ข้าราชการ และผู้กระทำหน้าที่อย่างทหารหรือ
 ตำรวจ ซึ่งเจ้ากระทรวงหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวง
 หรือหน่วยทหาร หรือตำรวจสั่งให้ปฏิบัติราชการชายแดนเป็น
 พิเศษเกี่ยวกับการป้องกันราชอาณาจักร และได้ปฏิบัติสมความ
 มุ่งหมายของทางราชการ ทั้งได้ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย
 อันดี

มาตรา ๖ ให้ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญราชการชายแดน
 ได้รับสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบแบบ
 แผนของทางราชการ

มาตรา ๗ ถ้าผู้สมควรได้รับพระราชทานเหรียญราชการ
 ชายแดนวายชนม์เสียก่อนได้รับพระราชทาน จะได้พระราช

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กันยายน ๒๔๙๗

ทานแก่ทายาทโดยธรรมคนใดคนหนึ่งของผู้นั้นเพื่อเป็นเครื่องระลึกรถึงความดีของผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว แต่ทายาทผู้นั้นห้ามสืบทอดจะประดับไม้

มาตรา ๘. เหยื่อราชการขายแดนนั้นพระราชทานให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ผู้รับ เมื่อผู้ได้รับพระราชทานขายชนม์ ให้ทายาทโดยธรรมรักษาไว้เป็นตระกูล ถ้าผู้ได้รับพระราชทานกีด ทายาทโดยธรรมกีด กระทำความผิดร้ายแรงหรือประพฤตินั้นไม่สมควรจะถืออาจทรงเรียกคืนได้ ถ้าส่งคืนไม่ได้ด้วยประการใด ๆ ภายในกำหนดหนึ่งเดือน ต้องใช้ราคาเหยื่อนั้น

มาตรา ๙. ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจระเบียบเกี่ยวกับการประดับเหยื่อ และกรณีที่จะให้ประดับเหยื่อ

ระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กันยายน ๒๔๕๗

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ทหาร ตำรวจ ข้าราชการ และผู้กระทำความผิดอย่างทหารหรือ ตำรวจได้ปฏิบัติราชการชายแดนด้วยความลำบากตรากตรำ เพื่อรักษา ไร่ซึ่งบูรณภาพแห่งราชอาณาจักร ดั่งควรที่จะให้มีเหรียญราชการ ชายแดนเพื่อพระราชทานแก่บุคคลดังกล่าว จึงจำต้องให้มีกฎหมายว่า ด้วยเหรียญราชการชายแดน